

10

2024

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

EHTİYAC

(Başqırd nağılları)

Bir qocanın yeganə bir oğlu var idi. Təəssüf ki, bu oğlan çox tənbel idi. Özünə əziyyət verməyi qətiyyənlə xoşlamazdı. Ona bir iş tapşırılanda laqeyd-laqeyd əsnəyər, başını qaşıyardı.

Bir gün atası ona dedi:

- Oğul, mal-qaranın yemi qurtarıb, get biçənəyə, bir az onlar üçün ot biçib gətir.

Oğlan bəhanə tapdı. Dedi ki, çəmənliyə gedən yolun üstündə böyük bir çuxur var. Ordan keçib getməyə çalışsam, mütləq araba aşacaq. Ona görə mən ot biçməyə getməyəcəm.

Atası onu dilə tutmağa çalışdı:

- Sən get, ay oğul, əgər araba aşsa, adamları çağır, mütləq gəlib sənə kömək eləyən tapılacaq. Ehtiyac insanın ən böyük köməkçisidir.

Çarəsiz qalan oğlan iş dalınca getməyə məcbur oldu. Ancaq doğrudan da, onun arabasının təkəri çuxura düşdü. Oğlan nə qədər əlləşdisə, arabanı çıxara bilmədi. Çarəsiz qalıb qışqırmağa başladı:

- Köməyə gəlin, köməyə gəlin!

Oğlan nə qədər çağırırsa, yalvardısa, bir

adam onun köməyinə gəlmədi.

Beləcə, iki saat keçdi. Kimsədən bir kömək görməyən oğlan arabının çuxurdan necə çıxarılmasının yollarını axtardı. Ağac, daş parçası tapıb təkərin altına qoydu. Qoşquya qoşulmuş atı şallaqladı, özü isə arabanı itələdi. Axır ki, içi otlarla dolu arabanı çıxara bildi. Evə qayıdanda başına gələnləri atasına danışaraq gileyləndi:

- Deyirdin ki, araba batsa, mütləq mənə köməyimə gələn olacaq. Nə qədər çağırırsam da heç kəs, hətta sənə dediğin o ehtiyac da köməyimə gəlmədi

Ata gülümsəndi.

- Yox, oğul, ehtiyac olmasaydı, sən arabanı çuxurdan çıxara bilməzdin. Ən böyük köməkçi elə ehtiyacdı. Ehtiyac adamı işləməyə, özünə gün-güzəran qurmağa məcbur edir. Ehtiyac olmasa insan heç bir iş görməz...

TƏNBƏL QIZ

(Başqırd nağılları)

Bir vaxtlar bir nənə və nəvə yaşayırdı. Nənə o qədər qocalmışdı ki, daha işləyə bilmirdi. Nəvə isə çox tənbel idi. İldən-ilə, gündən-günə qocalıb zəifləyən nənə nəvəsinə başa salmağa çalışdı ki, yaşamaq üçün işləmək, əkmək, biçmək lazımdı.

Narahat olma, nənə, sən onsuz da qocalmısan. Dünyanı dəyişib çıxıb gedəcəksən. Yəqin ki, mənə də öz ailəsinə qəbul edəcək bir xeyirxah insan tapılacaq...

Tənbel qız heç bir iş görmədi. Payız gələndə hərə öz əkdini biçdi.

Nə yaşlı qadın öldü, nə də nəvəyə bir sahib çıxan. Onlar ac qalmağa başladılar.

Bir gün bir qonşu içəri girdi, nənə ilə nəvənin yeməyə heç nəyi olmadığını görüb onlara rəhmi gəldi. Dedi ki, gəlin sizə bir az darı verim...

Qarı nə qədər yalvarsa da, tənbel qız darı almağa belə ərinədi. Beləliklə onlar bütün qışı ac qaldılar, az qala öləcəkdilər. Amma yaz gələn kimi nəvə tarlaya çıxıb işləməyə başladı.

Qonşular kinayə ilə ona dedilər:

- Ay qız, işləmək sənə nəyinə lazımdı? Bu gün sabah nənən öləcək, sənə də bir sahib çıxan tapılar.

Ağlı başına gələn nəvə razılaşmadı. Dedi ki, mən indi anladım ki, yaşamaq üçün mütləq işləmək, zəhmət çəkmək lazımdır. Atalar əbəs yerə deməyiblər ki, qışda rahat yaşamaq üçün yazda, yayda mütləq zəhmət çəkmək lazımdır.

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyən: R.Y.Əliyev

